

todrifudsudgifter i 1986 udviser en real stigning i forhold til regnskab 1984. Ifølge lovforslaget fordeles halvdelen af en eventuel nedsættelse efter de enkelte (amts)kommuners realvækst, mens den anden halvdel fordeles efter gældende regler, dvs. beskatningsgrundlag. De kommunale organisationer lagde således stor vægt på, at kun de (amts)kommuner, der viser sig at have en realvækst i nettodrifudsudgifterne fra 1984 til 1986, blev pålagt en tilskuds-nedsættelse.

Regeringen er indstillet på at tage hensyn til de kommunale synspunkter, således at en eventuel tilskuds-nedsættelse kun fordeles efter realvækst i den enkelte (amts)kommune.

Endvidere er der fra kommunal side rejst ønske om ikke at medtage kommunale forsyningsvirksomheder ved beregning af den enkelte (amts)kommunes realvækst.

Baggrunden for forslaget om at udskille kommunale forsyningsvirksomheder fra realvækstberegningerne er, at disse virksomheder ifølge hvile-i-sig-selv-princippet skal fastsætte taksterne over for borgerne med henblik på dækning af de budgetterede udgifter. Der er altså for forsyningsvirksomhederne tale om budgetmæssig balance mellem udgifter og indtægter. Sker der imidlertid ændringer i forhold til budgettet – mindre afsætning end forventet, større prisstigninger end forventet osv. – vil der kunne blive tale om et regnskabsmæssigt overskud eller underskud. En sådan afvigelse mellem udgifter og indtægter vil i givet fald skulle indgå ved takstfastsættelsen for de følgende år.

Et eventuelt overskud/underskud i forsyningsvirksomhederne vil indgå i kommunens driftsregnskab og altså registreres i opgørelsen af de samlede nettodrifudsudgifter.

En kommune, der i 1984-regnskabet har haft overskud på forsyningsvirksomhederne, vil i 1986 og de efterfølgende år – hvor 1984-regnskabet er kendt – skulle gennemføre en relativ sænkning af taksterne og dermed driftsindtægterne for at tilbageføre overskuddet til forbrugerne.

Forsyningsvirksomhedernes drift vil altså for denne kommune betyde en slags kunstig nedsættelse af nettodrifudsudgifterne i 1984 og en tilsvarende forhøjelse i 1986 (og senere). Kommunen vil på denne måde få beregnet en »for høj« realvækst i nettodrifudsudgifterne 1984–86. Omvendt for en kommune, der har

haft underskud på forsyningsvirksomhederne i 1984.

Det foreslås derfor, at forsyningsvirksomhederne (konto 1.01–1.06) udskilles fra opgørelsesgrundlaget for realvækstberegningen for den enkelte (amts)kommunes nettodrifudsudgifter.

Derimod indgår forsyningsvirksomhederne fortsat i den samlede opgørelse af realvæksten i nettodrifudsudgifterne for kommunerne under ét og dermed det samlede beløb, som skal fordeles. Dette skyldes, at realvæksthenstillingen er bygget på denne definition, og at udsving i de kommunale forsyningsvirksomheders overskud næppe har nogen betydning for den samlede kommunale sektor.

Til nr. 2, 5 og 8

Efter ændringsforslagene fastlægges tilskuds-nedsættelsen på grundlag af de anlægsudgifter, for hvilke der ikke inden den 4. december 1985 er indgået en bindende kontrakt. Tilskuds-nedsættelsen for disse anlæg fastsættes til 20 pct. Tilskuds-nedsættelsen afregnes foreløbigt i 1986 og efterreguleres i 1987. Ved den foreløbige afregning indbetaler den enkelte (amts)kommune 10 pct. af den enkelte (amts)kommunes budgetterede anlægsudgift.

Endvidere foreslås anlægsudgifter på miljøområdet samt sanering, byfornyelse og boligforbedring undtaget ved beregning af tilskuds-nedsættelsen.

Endelig er der med § 10 a, stk. 2, og § 17 a, stk. 2, åbnet mulighed for at indsende revideret anlægsbudget senest 1. april 1986, idet der i dette tilfælde betales 10 pct. af de budgetterede anlægsudgifter opført på det reviderede anlægsbudget.

Tilskuds-nedsættelsen beregnes med et beløb svarende til 20 pct. af den del af en (amts)kommunes anlægsudgifter, for hvilke der ikke inden den 4. december 1985 er indgået bindende kontrakt. Hvis (amts)kommunerne kan dokumentere, at der er indgået en bindende kontrakt, beregnes herefter ikke tilskuds-nedsættelse. Ved den foreløbige afregning pr. 1. april 1986 foreslås, at (amts)kommunerne indbetaler 10 pct. af den enkelte (amts)kommunes budgetterede anlægsudgift, dog ekskl. anlægsudgifter vedrørende miljøforanstaltninger m.v.